

fattelse, at Enhver er Forbryder, indtil han bliver frikendt. — Jeg skal ikke fordybe mig altfor længe i det ærede Medlems Foredrag, men jeg maa sige, at jeg er ude af Stand til at fatte, at det er en Fordel, som det ærede Medlem fremhævede, at Ansvar for Forhørsvirksomheden ligger hos Gen. Jeg tror, det er den største Mangel; thi naar Ansvar ligger paa Gen og der slet ikke er nogen Kontrol, finder han sig ikke i at blive kontrolleret. Vi vide meget godt, ikke alene fra det kriminelle Omraade, men ogsaa fra det borgerlige politiske Liv, hvad dette Ansvar for Samvittigheden har at betyde. Det har i de senere Aar haft overmaade Lidt at betyde. Jeg skal ikke gaa ind paa storpolitiske Betragtninger, men jeg tror ikke, det vil møde stor Modsigelse fra den største Del af Landets Befolkning, naar man siger, at denne Ansvarsfølelse har haft overmaade Lidt at sige, den har i alt Fald medført, at Ting ere blevne begaaede, som den største Del af Befolkningen anser for i høieste Grad sørgelige. Jeg talder den Garanti, man har i en Mands Ansvar, lig Kul, naar det ikke kan bevises — og det kan det ikke under de nærværende Forhold — hvorledes denne ene Mand søger at dække sin Samvittighed for dette Ansvar. Man kan ikke faae at vide, hvorledes denne ene Mand selv med Sagttagelse af sin Ansvarsfølelse behandler Tiltalte, men derimod møder der talrige Klager, som tale imod det ærede Medlems Opfattelse, at den ene Mands Ansvar er den bedste Garanti. Man hører talrige Klager fra enhver som helst Jurisdiktion her i Landet og navnlig fra Kjøbenhavn over, at Tiltalte er værgeløs under Forhøret og ikke en Gang kan faae Lov til, trods sin Protest at forhindre Indførelse i Protokollen af Ting, som man bagefter bruger som Vaaben imod ham, men som i Virkeligheden aldrig nogen sinde er lagt af ham. Jeg kan ikke forstaa det ærede Medlem, som stadig henviser til sin Stilling som Høiesteretsadvokat, jeg kan ikke tro Andet, at det ærede Medlem maa have set meget løst paa det, som er betroet hans Varetagt, naar han har kunnet undlade at se, hvad der er sket ved Underinstanterne af Forhørsdommeren. Det ærede Medlem yttrede fremdeles, at Tiltalte har alt muligt Værn i Overdomstolene, og Beviset derfor mente han saa deri, at Overdom-

stolene meget ofte tilsidefatte Underdommerens Kjendelse og misbilligede Underdommerens Færd i hans Egenstaa af Forhørsdommer. Det forekommer mig, at dette netop indeholder et Bevis for Rigtigheden af, hvad jeg har anført, nemlig at Tiltalte meget ofte er udsat for en ubillig Behandling af Forhørsdommeren; thi hvis han ikke var bleven ubillig og urigtig behandlet, vilde Overdomstolene ikke have Spor af Grund til at misbillige Underdommerens Færd; endelig kom det ærede Medlem ind paa sit Vndlings-thema, der bestaar i, at han som Sagfører gjør et Skjel mellem Sagførerne indbyrdes, idet han delte dem i de sorte og rene Aar. Jeg vil dog i alt Fald som Medlem af den danske Sagførerstand protestere mod den Fællesbetegnelse for Sagførerne, at de ere Aar. Det er imidlertid ikke første Gang, det ærede Medlem har været inde paa denne Historie, thi i Fjor under Behandlingen af Lovforslaget om nogle Forandringer i Konkursloven kom han ind paa akkurat det Samme. Jeg forstaa imidlertid ikke med hvilken Ret det ærede Medlem gjør dette Skjel; thi hvis der skal være Mening i hans Bemærkninger, og hvis han ikke lider af en Bæstedenhed, der er saa stor, at den ikke en Gang vilde klæde ham, maa han selv regne sig til de rene Aar og regne sig til de hæderlige Sagførere, som der ikke er det Mindste at sige paa. Jeg siger det er altid noget Uhyggeligt og Mistænkeligt, om jeg saa maa sige, i at en Mand stadig puffet paa sin egen Hæderlighed; det er ikke sædvanligt i det borgerlige Samfund, at man bliver hæderlig, fordi man selv fortæller, at man er det. Jeg synes, der er Grund for det ærede Medlem, da det ikke er første Gang, han har fremsat denne Slags Udtalelser, til at være mere forsigtig i denne Henseende, ikke alene overfor de mange Kolleger, som han slet ikke er berettiget til at sætte i en lavere Fold, men navnlig overfor sig selv. Der er noget Mistænkeligt i stadig at puffet paa sine Kollegers Hæderlighed og Uhæderlighed, naar man selv regner sig til første Klasse. — Jeg skal hermed slutte og anbefale, at man tager Forslaget under den størst mulige Overveielse, jeg er vis paa, at det eventuelle Udvalg vil gjøre det. Finder man ikke den Form, jeg foreslaar, hensigtsmæssig, lad os da endelig faae noget